

אגרת הקדש

כו בר"מ פ' נשא והמשכילים יזהירו כזהר
 הרקיע בהאי חבורא דילך דאיהו
 ספר הזהר מן זהרא דאימא עילאה תשובה באילין
 לא צריך נסיון ובגין דעתידין ישראל למטעם מאילנא
 דחיי דאיהו האי ספר הזהר יפקון ביה מן גלותא
 ברחמים ויתקיים בהון ה' בדד ינחנו ואין עמו אל
 נכר ואילנא דטוב ורע דאיהו איסור והיתר טומאה
 וטהרה לא ישלטו על ישראל יתיר דהא פרנסה
 דלהון לא להוי אלא מסטרא דאילנא דחיי דלית תמן
 לא קשיא מסטרא דרע ולא מחלוקת מרוח הטומאה
 דכתיב ואת רוח הטומאה אעביר מן הארץ דלא
 יתפרנסון ת"ח מע"ה אלא מסטרא דטוב דאכלין
 טהרה כשר היתר ולא מערב רב דאכלין טומאה
 פסול אסור כו' ובזמנא דאילנא דטוב ורע שלטא
 כו' אינון חכמים דדמיין לשבתות ויו"ט לית להון אלא
 מה דיהבין להון אינון חולין כגוונא דיום השבת דלית
 ליה אלא מה דמתקנין ליה ביומא דחול ובזמנא
 דשלטא אילנא דחיי אתכפיא אילנא דטוב ורע ולא
 יהא לעמי הארץ אלא מה דיהבין להון ת"ח ואתכפיין
 תחותייהו כאלו לא הוו בעלמא והכי איסור היתר
 טומאה וטהרה לא אתעבר מע"ה דמסטרייהו לית
 בין גלותא לימות המשיח אלא שעבוד מלכיות בלבד
 דאינון לא טעמי מאילנא דחיי וצריך לון מתניתין
 באיסור והיתר טומאה וטהרה ע"כ בר"מ:

והנה המובן מהשקפה ראשונה לכאורה מלשון זה
 המאמר לחסירי מדע שלימוד איסור והיתר
 וסדר טהרות הוא מאילנא דטוב ורע מלבד שהוא
 פלא גדול מחמת עצמו וסותר פשטי הכתובים ומדרשי
 רבותינו ז"ל שכל התורה הנגלית לנו ולבנינו נקרא
 עץ חיים למחזיקים בה ולא ספר הזהר לבד ובפרט
 שהיה גנוז בימיהם וגם כל חכמת הקבלה היתה
 נסתרה בימיהם ונעלמה מכל תלמידי חכמים כ"א
 ליחידי סגולה ואף גם זאת בהצנע לכת ולא ברבים
 כדאיתא בגמרא וכמ"ש האריז"ל דדוקא בדורות אלו
 האחרונים מותר ומצוה לגלות זאת החכמה ולא
 בדורות הראשונים וגם רשב"י אמר בזוה"ק שלא ניתן
 רשות לגלות רק לו ולחביריו לבדם ואף גם זאת
 פליאה נשגבה דלפי זה לא היה לימוד איסור והיתר
 וכ"ש דיני ממונות דוחין מצות תפלה שנתקנה ע"פ
 סודות הזהר ויחודים עליונים ליודעים כרשב"י וחביריו
 וזה אינו כדאיתא בגמ' דר"ש בן יוחאי וחביריו וכל
 מי שתורתו אומנתו אין מפסיקין לתפלה ואפילו
 כשעוסק בדיני ממונות כרב יהודה דכולהו תנויי
 בנויקין הוי ואפ"ה לא הוי מצלי אלא מתלתין יומין
 לתלתין יומין כד מהדר תלמודא כדאי' בגמ' ובירושלמי
 פ"ק דברכות ס"ל לרשב"י דאפי' לק"ש אין מפסיקין
 כ"א ממקרא ולא ממשנה דעדיפי ממקרא לרשב"י
 ולא חילק בין סדר זרעים ומועד וקדשים טהרות
 לנויקין (וסותר דעת עצמו בר"מ בכמה מקומות
 דמשנה איהי שפחה כו' והמקרא שהוא תורת משה
 ודאי עדיפא מקבלה דאיהי מטרוניתא בר"מ שם
 ותורה שבכתב הוא מלכא (דהיינו יסוד אבא המלוכש
 בז"א כמ"ש האריז"ל)). וגם פלפול הקושיות ותירוצים
 דמסטרא דרע ורוח הטומאה אשכחן ברשב"י דעסק
 ב' טובא גם בהיותו במערה ואדרבה בזכות צער
 המערה זכה לזה כדאיתא בגמ' דאמר לר' פנחס בן
 יאיר אכל קושי' כ"ד פירוקי וא"ל אילו לא ראיתני
 בכך כו' (וגם באמת ע"כ עיקר עסקיהם במערה הי'
 תורת המשניות ת"ר סדרי שהיה בימיהם עד רבינו
 הקדוש דאילו ספר הזהר והתיקונים היה יכול לגמור
 בב' וג' חדשים כי בודאי לא אמר דבר אחד ב'
 פעמים) גם אמרו רבותינו ז"ל מיום שחרב בהמ"ק
 אין לו להקב"ה אלא ד' אמות של הלכה בלבד.